

Lífríki

Breiðafjörður og eyjarnar eru kunnar fyrir óvenjumikið og fjölskrúðugt lífríki, enda er hvergi á Íslandi að finna meiri fjölbreytilegt búsvæði í fjörum og sjó. Þar eru mikilr pörungaskógar og ríkilegt smádrálfir en lifaðgi fjarðarins er ekki síst að þakka viðáttumálum grunnsævi og miklum fjörum, þar sem m.a. má finna um 65% af klettajörum og 40% af leirum landsins. Þá er Breiðafjörður mikilvægt hrygningarár og upplendissvæði fyrir margar tegundir sem mikilvægar eru fyrir íslenskt efna-hagfis, s.s. þorsk, rækjur, hórpuskur og hrogknelsi. Vistkerfi Breiðafjörðarsvæðisins er mikilvægt bæði á lands- og heimsvisu, t.d. fyrir fugla.

Gróður

Gróðarfur hefur aðeins verið kannæf skipulega á 1-2% eyja í Breiðafjörðri en fundist hafa um 230 tegundir há-plantna, sem samsvarar um helmingi allt náttúrulegri flóru landsins. Gróðurfar er viða fjölbreytt en ýmsir eflisíspur, s.s. stærð eyja, fjarlægð þeirra frá meginlandi, landslag, vatnssúskapur og jarðvegur hafa töluverð áhrif pað. Mikil gróska er í sumum eyjanna á meðan aðrar eru fremur hrjóstrugar. Grasmörar og sjávarfitjar eru meðal algengustu gróðurlenda en tún má finna á sumum eyjanna. Strandgróður svæðisins er oft gróskumikill. Tveir plöntutegundir sem finnast í

Breiðafjörðareyjum eru taldir í útrýmingarhættu í íslenskum náttúru, samkvæmt víslista Náttúruféðistofnunar Íslands, en þau eru flæðarví og fléttan múnasafni. Aðrar tegundir svæðisins á válista eru vilillaukur, hrísa-stor, sandlædingur, stefánssóll, þyrnirós og eggvit-bláðka.

Myndir

Lífríki Breiðafjarðar er óvenjumikið og fjölskrúðugt, ekki síst í fjörnum. Um 65% af klettajörum landsins eru við fjörinn.

Fjörurfar er sums staðar áttendi við fjör. Um helmingum íslenskra hálpontutegundum eru við Breiðafjörð, en þar er að finna um 70% íslenskra ama.

Landsheið kapta við Breiðafjörð en ætteldar er að um fimmtungur íslenska stofnins haldi þar til.

Fuglar

Breiðafjörður er meðal þýðingarmestu svæða landsins fyrir fuglalif. Um helmingur íslenskra fuglategunda, eða 37, verpir regulega á svæðinu en nokkrar tegundir til viðbótar óreglulega. Sjófuglar eru einkennisfuglar svæðisins og er fjöldi einstaklinga mestur hjá lunda en aðarfuglar eru næstflestir. Fylí, dílaskarfur, topskarfur, hvítmálfur, svartbukur, kríla og teista eru einnig mjög áberandi tegundir en grágæs, stokkónd, tjaldur, sandlóla, stelkur, hrossagaukur, þúfuttingur, marfuerla og snjóflöttingur eru einnig nokkuð algengir fuglar á svæðinu. Meðal sjaldgæfra tegunda á landsvísu eru þórnar og haðr.

Topskarfur verpir nánast eingöngu á Breiðafjörði og um 90% dílaskarfra verpa við fjörðinn. Svæðið er súmuleiðs það mikilvægasta fyrir íslenska hafnarstofninn en um 70% arnarpara hafast þar við. Ísland er við suðurmörk óbreiðislu þórnansins en fáein þegundarindar verpa hérleidir og er eitt mikilvægasta varpsvæði við Breiðafjörð.

Breiðafjörður er ekki aðeins mikilvægur fyrir varpfugla því vor og haust eiga margærsl, ráubréystingar og tildur leid um svæðið og safna orku fyrir krefjandi far milli vetrarstóða í Evrópu og varpstóða á norðanverðu Grónlandi og í Kanada. Æðu má nefta að stórir hópar grágæs og álfat fella fjaðrar á svæðinu síðumars.

Spendýr

Sellir eru algengir í Breiðafjörði og mikilvægur þáttur í lífríkinu. Báðar íslensku tegundirnar kæpa á svæðinu en ætteldar er að 15-20% landselsstofnins og um helmingur-ur útselstofnins haldi sig við Breiðafjörð.

Hvalur eru tóðir á Breiðafjörð en smárví eins og hnisa og hnýðingur eru líklega algengustu tegundirnar. Þó má einnig oft sýta háhyrninga og hrenur, sérstaklega á utanvernum firðinum. Á Breiðafjörði hafa sest 9 af heim 20 hvaltegundum sem sést hafa við Ísland.

Við Breiðafjörð finnast hagamýs, minkur og refur en húsamýs eru aðrar sjaldgæfar. Hagamýs finnast viðast hvar á meginlandinu og í mórgum eyjum, þangað sem þær hafa líkast til borist með mannuminn eða á is. Minkar komu fyrst út í Breiðafjörðareyjum árið 1948, í Brokey. Um 1965 voru þær örörn nokkuð algengir allt umhverfis fjörinnar. Þeir sýntu einnig út í eyjarnar og hafa fundist í flestum eyjum, m.a. Oddbjarnarskeri (nýrróðra), sem er eins langt frá landi og komist verður í Breiðafjörðareyjum. Nú veiðast fáein hundruð minka í eyjunum árlega en þeir eru veiddir til að vernda fuglalif. Refir hafa ekki verið með greni í eyjunum en sjást þó stundum í eyjunum næst landi. Þeir sækja sér gjárran fæðu í fjörum og eru því nokkuð algengir umhverfis fjörðinn.

Landnýting og búseta

Breiðafjörður hefur löngum verið íslendingum mikilvæg matarkista og þangáð leitað fólk oft þegar brengdi að í óðrum sveitum. Fyr á oldum voru Breiðfjörðingar almennt efnadráfi en aðrir íslendingar en helstu auðvila þeir voru afurðir náttúrunnar á svæðinu. Æðu auki hafði eyjabygðin þann kost í fór með sér að vegna þess að tiltíuluða fjóltugt var að ferðast um á báti, voru samgöngur þar betri en annars staðar áður en bilinn kom til. Vegna mikilla sjávallafallastrauma voru aðstæður til sjóföðrur oft frábrugðnar því sem annars staðar gerist. Til merkis um þá þróadist breiðfjörð bátlag, sem einkennist m.a. af bognu stefni, létteikla og ávolum formum, auk þess sem skeiting kjaral, stefnis og banda er með sama hætti og tilkáðist á vikingatímum. Almennt bókeign var jafnan í meira lagi við Breiðafjörð og seint á 18. öld var fyrra prentsmíða landsins stofnsett í Hrappsey. Flatey var miðstöð verslunar og menningarlags við Breiðafjörð um miðja 19. öld.

Hlunnindubúskapur eyjabænda er fyrir löngum landskunnur. Þar nýtu menn einkum fisk, sel og fugl. Fiskur, einkum flatfiskar, hrogknelsi, þorskur, ysa og skata, var aðalhlíf Breiðfjörðinga en helstu verstoðar svæðisins voru við Oddbjarnarskeri, Bjarneyjum og Höskuldsey. Dvöldu allt að 200 manns vor og haust í

við Breiðafjörð nemí allt að þríþjungi af heildardún tekunum landsins.

Með annarra afurða Breiðafjarðar sem nýtar hafa verið eru skelfiskur, einkum kræklingur og hörpusk, söl og aðrir börungar sem viða voru tind til matur og álfatíðar, sem tindar voru síðumsars allt fram til fyrri heimstyrjaldar og m.a. notaðar í fjaðrapenna.

Auk hlunnindubúskapurs standuðu Breiðfjörðingar hefbundinn landbúnað með saudí og kyr. Með hröðum þjórelásþreytingum eftir seinni heimstyrjöldina varð búseta í eyjunum ekki lengur eins einfisar og áður og nú er heilsarsíðubúseta adeins í tveimur eyjum, Flatey og Skáleyjum, þótt margar eyjar séu áfram nytjaðar.

Landbúnaður og sjávarútvegur eru enn höfuð atvinnumárin við Breiðafjörð. Ferðaþarusta er þó atvinnugrelin til að ferðast um eyjar Breiðafjarðar er nauðsynlegt að fara um á báti. Með annars þess vegna dregur Flatey til sin flesta ferðamenn, því ferjan Baldur kemur þar við áætlanarsiglingum sinum yfir Breiðafjörð. Í Flatey er að finna einn best varðveisla byggðakjarna landsins og merka sögu allt frá landnámi þrándar mjóbeins. Klaustrur var í eynni frá árinu 1172 og Flateyjarbók, merk heimild um Noregskonunga, var varðveitt þar um skeið. Upbygging ferðaþjónustu við Breiðafjörð hefur verið nokkur, sem þakka má fjölbreytilegu framboði af útvist á svæðinu. Má t.d.

komast í hvaleskóðun frá Ólafsvík og náttúrskóðun um eyjar við mynni Hvammssjárdar frá Stykkishólmí, auk úrvals góngu-, kajak- og hestafærða. Margir gisti- og veitingastaðir eru umhverfis fjörinn.

Verndun

Lög um vernd Breiðafjarðar voru sett árið 1995 og sama ár var skiptar í Breiðafjörðarnefnd. Tilgangur laganna er að stúða að verndun Breiðafjarðar, einkum landslags, jarðmyndana, lífríkis og meiningarmárinja. Ákvæði laganna taklif til allra eyja, hólma og skerja á Breiðafjörði ásamt fjörum í innri hluta fjarðarins, sem markast af línu dreginn frá Ytranesi á Barðaströnd við fjörðina norðanverðan í Hagadríppsker um Oddbjarnarsker, Stagley og Höskuldsey í Vallabjarg að sunnanverðu. Umhverfisásherra fer með stjórn mála er varða vernd Breiðafjarðar í Breiðafjörðarnefnd um umhverfisásherra til ráðgjafar. Nefndin hefur látið ger verndarmártunum þar sem fram kemur hvernig skuli nái þeim markmánum sem sett voru með vernd svæðisins.

Breiðafjörður er á norðanverðum í Hagadríppsker um Oddbjarnarsker, Stagley og Höskuldsey í Vallabjarg að sunnanverðu. Umhverfislistu yfir 32 svársverða þar sem bent heft og aðsklept er að stunda rannsóknir á líffréðilegum fjölbreytileika.

Myndir

Báttur Svanur í Skáleyjum hefur svokallað breiðfjörð bátlag. Hann var smíðaður árið 1907 í Hvallátrum en gerður upp í kringum 1980. Hann heillegasta elintak af breiðfjörðum áttengi sem enn er í notkun. Ljósmynd: Náttúrustofa Vesturlands.

Í Flatey er að finna einn best varðveisla byggðakjarna landsins og merka sjávarmargræðar. Æðarkolla á hreði, Rík hefur fyrir nytjun asbarðus við Breiðafjörð og þáð kemur um þróunarlæðislunnar. Frændsystkinum lundi og teista eru meðal einkennisfugla Breiðafjarðar.